
Kovács András Ferenc

KRISZTINKÁHOZ

*Wyrag thudyad, theuled el kel mennem,
Es the yrethed kel gyzabza ewltezmem.*

Ej, haj, gyöngyvirág,
Szemből nőtt szarkaláb,
Bimbós majoránna!
Ha most hozzád mehetnék,
Bár burjánod lehetnék –
Búból meggyógyulnék,
Szívem megújulna!

Ej, haj, gyöngyvirág!
Gizgaz apád szarkaláb,
Hervadt majoránna...
Hozzád fának mehetne,
Fáradt ágad lehetne –
Lelkedben hintázna,
Téged hintáztatna!

Ej, haj, gyöngyvirág!
Elgurult göröngy, világ!
Vándor majoránna!
Ha friss fűnek mehetnék,
Talpad alá simulnék –
Lábad rajtam járna,
Tán Isten se bánna!

MATUTINUM

Kutyák ugatnak kedvesem
Korcsok vonítanak kóborok
Vérezni kezd a böjti nap
Vétkes ködökben kódorog

Kakasszó ébreszt fölhasít
Nem számolom hogy hányadik
Hajnal lopózik vágy taszit
Testedbe forró ágyadig

Szeress ha még ha már velem
Teremtő méhed megtelik
Szülj engem újra nincs remény
Sirass el édes reggelig

Kutyák csaholnak szaggató
Adventi fagyban angyalok
Nyüszítnek értünk mint a szél
Föltámadok most meghalok

Atya Fiú Szentlélek Egy
Isten vagyok mert nem vagyok
Szoríts szívedre életem
Halálom fénye bent ragyog

LITÁNIA

Miként az ujjak más ujjak közé
Fonódva szinte összefekszenek:
Csak úgy. *Szorítja, nyomja, összefogja*
Egyik dolog a másikat... Amint
Megíratott... Akárha volnánk éjszakák,
Napok, szerelmes ujjak párbeszéde...
Ujjperc a perchez, lét a pillanathoz:
Úgy *elvegyülni és kiválni* végül.
Úgy lesz egészzé, lassan összeáll majd
Egyé világunk – semmihez simul,
Mint hallgatag kés megszegett kenyérhez.
Élet halálra fordul, összefér,
Egymásra nyílik, már-már összeér:
Egymásra néz két reszkető tenyér.